

Dosarul nr. 3ra-1286/22
2-20026912-01-3ra-20122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. L. Hoplevițaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici)

DECIZIE

29 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursurile depuse de Vasile Pîslaraș, reprezentat de avocatul Valeriu Verejan, și de către Ministerul Afacerilor Interne,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Vasile Pîslaraș împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 25 februarie 2020, Vasile Pîslaraș a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a activat în cadrul Serviciul de Stat de Curieri Speciali al Republicii Moldova, care la moment se află în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, începând cu anul 2005. În conformitate cu Legea serviciului de stat de curieri speciali nr. 402 din 2 decembrie 2004, efectivul de trupă și corpul de comandă ale serviciului se completează cu persoane atestate, detașate din cadrele Ministerului Afacerilor Interne, care își exercită obligațiile de serviciu în conformitate cu Legea nr.416-XII din 18 decembrie 1990 cu privire la politie, Regulamentul cu privire la serviciul în organele afacerilor interne.

Reclamantul a menționat că la data de 24 iunie 2010, prin hotărârea Guvernului nr 529, a fost numit în funcția de șef al Serviciului de Stat de Curieri Speciali al Republicii Moldova. În temeiul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 270 din 9 decembrie 2016, Serviciul de Stat de Curieri Speciali al Republicii Moldova a fost trecut din subordinea Guvernului Republicii Moldova în subordinea Serviciului de Informație și Securitate și redenumit Biroul de Curieri Speciali.

A notat că în legătură cu această restructurare instituțională, în temeiul ordinului directorului Serviciului de Informație și Securitate nr. 82-ps din 30 ianuarie 2017, a fost detașat înapoi la Ministerul Afacerilor Interne prin ordinul șefului Biroului de Curiere Speciali nr. 10 din 13 februarie 2017.

A relatat că la data de 15 septembrie 2017, a fost numit, prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 162ef. în funcția de șef al Secretariatului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Reclamantul a explicat că din motive necunoscute lui, în perioada 13 februarie 2017- 15 septembrie 2017, deși a păstrat calitatea de angajat al Ministerului Afacerilor Interne nu a primit drepturile salariale cuvenite în conformitate cu Legea cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar nr. 355 din 23 decembrie 2005), care se compun din următoarele: a) salariu de funcție – 2 150 de lei; b) indemnizație 6,5%; c) indemnizație conform totaluri - polițiști 50%; d) spor activitate - polițiști 30%; e) spor categoria de calificare 30%; f) spor intensitatea muncii 80%; g) spor vechime în muncă 40%.

Vasile Pîslaraș a afirmat că în total, conform Legii nr. 355, drepturile salariale constituie suma de 10 383,75 de lei/lună, iar pentru întreaga perioadă 13 februarie 2017-15 septembrie 2017, acestea se ridică la 72 686,25 de lei.

Reclamantul a susținut că a încercat de nenumărate ori să soluționeze pe cale amiabilă problema menționată și a cerut lichidarea restanțelor salariale sus indicate, inclusiv la data de 8 noiembrie 2019 și 11 februarie 2020, însă drepturile salariale datorate nu au fost achitate nici până în ziua de azi.

A precizat că sumele menționate cad sub incidența prevederilor art. 330 alin.(2) din Codul muncii, care prevede că „în caz de reținere, din vina angajatorului a salariului (art.142), cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen în această speță, suma suplimentară datorată pentru reținerea de către angajator în perioada 15 septembrie 2017- 24 februarie 2020 a drepturilor salariale constituie suma de 72 686,25 de lei * 0,3% * 892 zile = 194 508,40 de lei.

Drept urmare a completării acțiunii, reclamantul a solicitat obligarea Ministerului Afacerilor Interne să emită un act administrativ individual de achitare în beneficiul său a salariului pentru perioada 13 februarie 2017- 15 septembrie 2017 în suma totală de 72 686,25 de lei și a sumei suplimentare prevăzute pentru reținerea de către angajator în perioada 15 septembrie 2017-28 iulie 2021 a drepturilor salariale în mărime de 307 463,05 lei.

Prin hotărârea din 18 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost admisă acțiunea depusă de către Vasile Pîslaraș. S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne să emită un act administrativ individual favorabil reclamantului Vasile Pîslaraș de achitare în beneficiul acestuia a salariului pentru perioada: de la 13 februarie 2017 până la 15 septembrie 2017 și a prejudiciului cauzat din cauza reținerii din vina angajatorului a salariului, în mărime de 0,3 la sută din suma neplătită în termen pentru fiecare zi de întârziere, pentru perioada de la 16 septembrie 2017 până la ziua achitării efective a salariului.

Cu respectarea dispozițiilor art. 232 din Codul administrativ, la 29 noiembrie 2021, Ministerul Afacerilor Interne a depus apel nemotivat, iar la 28 februarie 2022 a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii instanței de fond.

Prin decizia din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost casată parțial hotărârea din 18 noiembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani în partea obligării Ministerului Afacerilor Interne să repara prejudiciul cauzat din cauza reținerii din vina angajatorului a salariului, în mărime de 0,3 la sută din suma neplătită în termen pentru fiecare zi de întârziere, pentru perioada de la 16 septembrie 2017 până la ziua achitării efective a salariului și în această parte acțiunea s-a declarat inadmisibilă. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La data de 13 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Vasile Pîslaraș, reprezentată de avocatul Valeriu Verejan a depus recurs nemotivat, iar la 28 decembrie 2022 a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În argumentarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de drept și de fapt anterior invocate, recurentul a menționat nu este de acord cu decizia instanței de apel din considerentele ce urmează. Instanța de apel a considerat că prima instanță nejustificat a purces la examinarea fondului acțiunii, fără a verifica respectarea procedurii prealabile, or, prin prisma art. 208 alin. (3) din Codul administrativ, o acțiune în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere prealabilă de emitere a actului administrativ individual. În contextul dat, instanța inferioară a reținut că Vasile Pîslaraș nu a respectat procedura prealabilă prevăzută de lege, și anume de a depune cerere de reparare a prejudiciului de către autoritatea publică, or, la caz nu se atestă existența vreunui act emis de către pârât în acest sens.

Recurentul a opinat că constatările și afirmațiile instanței de apel sunt greșite, instanța de judecată interpretând în mod eronat legea. Iar, instanța de fond corect a examinat fondul cauzei, neconstatând încălcarea de către reclamant a procedurii și termenului de depunere a acțiunii în contencios administrativ.

În drept, și-a întemeiat cererea de recurs în baza dispozițiilor art. 429, 430, 431, 432 alin. (2) lit. c), 437, 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

La 28 septembrie 2022, Ministerul Afacerilor Interne a depus recurs nemotivat, iar la 14 decembrie 2022 a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea parțială deciziei instanței de apel în partea menținerii hotărârii instanței de fond cu emiterea în această parte a unei noi decizii de respingere integrală a cerințelor.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că nu este de acord în parte cu decizia instanței de apel, deoarece aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

A menționat că la judecarea cauzei, instanțele ierarhic inferioare eronat au constatat că intimatului nu i-a fost achitat salariul convenit, or, ultimul nu a prestat o muncă conform unei anumite specialități, calificări sau într-o anumită funcție, în schimbul unui salariu în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Prin referința din 17 ianuarie 2023, Ministerul Afacerilor Interne a solicitat respingerea cererii de recurs Vasile Pîslaraș, reprezentat de avocatul Valeriu Verejan, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 septembrie 2022, dispozitivul deciziei fiind notificat participanților la proces, prin intermediul poștei electronice, la data de 23 septembrie 2022 (f.d.178).

Totodată, decizia motivată din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurenților, prin intermediul poștei electronice, la 12 decembrie 2022 (f.d.187).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Vasile Pîslaraș, reprezentat de avocatul Valeriu Verejan, și Ministerul Afacerilor Interne, s-au conformat prevederilor legale și au depus recursurile în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Prin încheierea din 1 februarie 2023 a Curții Supreme de Justiție recursurile depuse de Vasile Pîslaraș, reprezentat de avocatul Valeriu Verejan, și de către Ministerul Afacerilor Interne s-au numit spre examinare în fond, în complet de cinci judecători.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recursuri, deoarece criticele recurenților, au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursurile, de a casa integral decizia instanței de apel și de a restitui cauza instanței de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

În corespundere cu prevederile art. 21 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 244 alin. (2) în coroborare cu art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III

din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Prin prisma art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Recapitulând esența litigiului în scopul verificării aplicării corecte a dreptului material și procedural, instanța de recurs reține starea de fapt constatată de instanțe și confirmată de părți.

Astfel, probatoriul acumulat la materialele dosarului denotă cu certitudine că la data de 24 iunie 2010, prin hotărârea Guvernului nr. 529, Vasile Pîslăraș a fost numit în funcția de șef al Serviciului de Stat de Curieri Speciali (f.d.42).

Conform extrasului din ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr.213ef. din 23 iulie 2010, Vasile Pîslăraș a fost numit șef al Serviciului de stat de curieri speciali al RM, eliberându-l din funcția de șef al secției de curieri interguvernamentali a Serviciului de stat de curieri speciali al Republicii Moldova, în mod de avansare în serviciu, de la 24 iunie 2010 (f.d.41).

Prin ordinul Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova nr. 82-ps din 30 ianuarie 2017, Vasile Pîslăraș a fost eliberat din funcția de șef al Biroului de Curieri Speciali (expirare a termenului mandatului), fiindu-i acordat timp pentru predarea funcției – 10 zile lucrătoare, radiindu-l din tabelul nominal al efectivului de pe 13 februarie 2017, totodată, asigurând procesul de primire-predare a gestiunii către noul șef desemnat (f.d.43).

Ulterior, conform ordinului Biroului de Curieri Speciali al Republicii Moldova nr. 10 din 13 februarie 2017, s-a ordonat radierea lui Vasile Pîslăraș de pe listele efectivului Biroului de Curieri Speciali și revenirea la dispoziția Ministerului Afacerilor Interne, începând cu 13 februarie 2017 (f.d.4).

În continuare, din actele cauzei se atestă că prin ordinul nr.162ef. din 15 septembrie 2017, Vasile Pîslăraș a fost numit Șef al Secretariatului al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, în legătură cu eliberarea din funcția de șef al Serviciului de stat de curieri speciali al Republicii Moldova din 15 septembrie 2017 (f.d.45).

La 8 noiembrie 2019, Vasile Pîslăraș s-a adresat cu cerere Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat achitarea restanțelor salariale în perioada 13 februarie 2017 – 15 septembrie 2017 (f.d.8).

Prin cererea nr. P-569/20 din 20 februarie 2020, Vasile Pîslăraș a solicitat achitarea plăților salariale în sumă de 72 686, 25 de lei, pentru perioada 13 februarie 2017 – 15 septembrie 2017 și a penalității în mărime de 191 455, 58 de lei pentru reținerea din vina angajatorului a drepturilor salariale (f.d.6-7).

La data de 25 februarie 2020, Vasile Pîslăraș s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune în ordinea contenciosului administrativ, solicitând obligarea Ministerului Afacerilor Interne să emită un act administrativ individual de achitare în beneficiul său a salariului pentru perioada 13 februarie 2017-15 septembrie 2017 în mărime totală de 72 686, 25 de lei și a sumei suplimentare prevăzute pentru reținerea de către angajator în perioada 15 septembrie 2017- 28 iulie 2021 a drepturilor salariale în mărime de 307 463,05 lei (f.d.85-86).

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță, prin hotărârea din 18 noiembrie 2021 a admis parțial acțiunea și a obligat Ministerul Afacerilor Interne să emită un act administrativ individual favorabil de achitare în beneficiul lui Vasile Pîșlaraș a salariului pentru perioada de la 13 februarie 2017 până la 15 septembrie 2017 și a prejudiciului cauzat din cauza reținerii din vina angajatorului a salariului, în mărime de 0,3 la sută din suma neplătită în termen pentru fiecare zi de întârziere, pentru perioada de la 16 septembrie 2017 până la ziua achitării efective a salariului (f.d.112).

Examinând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 13 septembrie 2022 a casat parțial hotărârea din 18 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani în partea obligării Ministerului Afacerilor Interne să repare prejudiciul cauzat din cauza reținerii din vina angajatorului a salariului, în mărime de 0,3 la sută din suma neplătită în termen pentru fiecare zi de întârziere, pentru perioada de la 16 septembrie 2017 până la ziua achitării efective a salariului și în această parte a declarat inadmisibilă acțiunea. În rest a menținut hotărârea primei instanțe.

Judecând cauza în ordine de recurs completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de constată că instanța de apel a judecat cauza formal și a ajuns la o concluzie pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele și aplicarea corectă a normelor de drept material.

Mai mult, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție analizând materialele dosarului în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, conchide că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost apreciate, conform cerințelor legislației în vigoare.

Aspectele menționate conduc la concluzia că procedura desfășurată în instanța de apel nu corespunde exigențelor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar modalitatea în care a fost examinată cauza în ordine de apel nu poate echivala cu soluționarea efectivă a cauzei, astfel, fiind impusă casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Instanța de recurs consideră necesar de a reitera că Codul administrativ consacră principiul general după care orice hotărâre judecătorească trebuie să fie motivată și să reprezinte premisa pentru soluția din dispozitiv. Această dispoziție este edictată atât în interesul unei bune administrări a justiției și încrederii ce trebuie să inspire justițiabililor, cât și pentru a se da instanțelor superioare posibilitatea de a controla judecata primelor instanțe.

Întru satisfacerea acestui principiu, instanțele de judecată sunt obligate să arate motivele de fapt și de drept care au format soluția și să enunțe cele constatate și dovezile care au determinat-o.

În acest sens legiuitorul a investit apelul cu efect devolutiv, care presupune că instanța de apel rejudecă în fapt și în drept, ceea ce apelantul a înțeles să atace din hotărârea primei instanțe, precum și efectuează o nouă examinare în fond.

Astfel, instanța de apel avea obligația de a examina în tot apelul și de a răspunde la toate întrebările ridicate în fața instanței, atât ca instanță de apel, cât și ca instanță investită să judece cauza în fond. Or, aceasta este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, cât și în acțiune. Este inadmisibil ca un motiv de apel să fie refuzat pentru discuție pentru motive formale, sau să fie omis de către instanța de apel. Instanța de apel trebuia să cerceteze și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate, iar în caz de nerespectare a acestor reguli, decizia instanței de apel se consideră neîntemeiată și pasibilă casării de către instanța de recurs.

Instanța de recurs relevă că conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Prin urmare, regulile stabilite în Codul de procedură civilă se aplică numai în completarea Codului administrativ.

În corespundere cu art. 219 alin.(3) din Codul administrativ, instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, instanța de recurs constată că instanța de apel nu a elucidat toate circumstanțele importante speței, s-a abținut de a răspunde la toate întrebările de drept ridicate în fața sa, fapt prin ce a emis o hotărâre nemotivată.

Așadar, pentru a elucidă aspectele abordate, instanța de recurs consideră că trebuie să opereze cu prevederile art. 390 alin. (1) lit. e) și f) din Codul de procedură civilă, conform cărora decizia instanței de apel trebuie să conțină: motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă, precum și concluziile instanței de apel în urma examinării apelului.

La fel, instanța de recurs relevă că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității.

La caz, întru argumentarea soluției, instanța de apel a reținut că în perioada 13 februarie 2017, dată la care reclamantul a fost radiat de pe listele efectivului Biroului de Curieri Speciali, revenind la dispoziția Ministerului Afacerilor Interne și 15 septembrie 2017, dată la care acesta a fost numit prin ordinul nr. 162ef. în funcția de șef al Secretariatului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, lui Vasile Pîslăraș nu i-a fost achitat salariul cuvenit.

La o astfel de concluzie instanța de apel a ajuns fără a ține cont de prevederile art. 128 alin. (1) din Codul muncii, care notează că salariul reprezintă orice

recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată. Or, din materialele dosarului nu poate fi stabilit cu certitudine care este activitatea/munca prestată de către Vasile Pîslăraș în perioada 13 februarie 2017 – 15 septembrie 2017, precum și salariul de funcție al acestuia.

Instanța de recurs reiterează că Vasile Pîslăraș a fost radiat de pe listele efectivului Biroului de Curieri Speciali și a revenit la dispoziția Ministerului Afacerilor Interne, începând cu 13 februarie 2017, conform ordinului Biroului de Curieri Speciali al Republicii Moldova nr. 10 din 13 februarie 2017.

Iar, în baza cererii personale, la 15 septembrie 2017, prin ordinul nr. 162ef. a Ministerului Afacerilor Interne, comisarul principal Vasile Pîslăraș a fost numit șef al Secretariatului al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, în legătură cu eliberarea din funcția de șef al Serviciului de Stat de Curieri Speciali al Republicii Moldova.

Deci, în contextul dat nu este clar efectele juridice produse de actul administrativ – ordinul Biroului de Curieri Speciali al Republicii Moldova nr. 10 din 13 februarie 2017, în perioada 13 februarie 2017 – 15 septembrie 2017, asupra lui Vasile Pîslăraș, precum și dacă acesta (actul administrativ) a fost executat.

Aspecte ce nu au fost verificate și analizate de către instanța de apel, aceasta limitându-se de a constata că instanța de fond corect a obligat Ministerul Afacerilor Interne să emită un act administrativ individual favorabil reclamantului Vasile Pîslăraș de achitare în beneficiul acestuia a salariului pentru perioada de la 13 februarie 2017 până la 15 septembrie 2017.

Mai mult, din suportul probatoriu anexat la materialele dosarului lipsește cererea personală care a stat la baza emiterii ordinului nr. 162ef. din 15 septembrie 2017 a Ministerului Afacerilor Interne și care ar confirma calitatea reclamantului la depunerea acesteia.

Or, clarificarea acestor împrejurări devine inevitabilă întru stabilirea temeiniciei/netemeiniciei pretențiilor lui Vasile Pîslăraș.

Prin urmare, ținând cont de cele relatate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel nu a cercetat deplin starea de fapt, nu a solicitat probe suplimentare necesare examinării complete și soluționării juste a litigiului, acțiuni, prin care a neglijat prevederile art. 219, 238 alin. (2) din Codul administrativ.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Curtea reamintește că articolul 6 § 1 din Convenție implică, din partea „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, a argumentelor și a probelor prezentate de către părți (a se vedea, printre multe altele, Perez v. Franța [MC], nr. 47287 / 99, § 80, CEDO 2004-I, și Loupas v. Grecia, nr. 21268/16, § 37, 20 iunie 2019), (cauza Capacchione v. Republica Moldova din 30 noiembrie 2021, § 19). De asemenea, ea reiterează jurisprudența sa constantă, potrivit căreia acest articol obligă instanțele să își motiveze deciziile sale. Întinderea obligației de

motivare poate varia în funcție de natura deciziei și trebuie analizată în lumina circumstanțelor fiecărei cauze. Fără a necesita un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de către un reclamant, această obligație presupune, totuși, că o parte la procedura judiciară poate aștepta un răspuns specific și explicit la acele argumente care sunt decisive pentru rezultatul procedurii în cauză (a se vedea, printre multe altele, Paixão Moreira Sá Fernandes v. Portugalia, nr. 78108/14, § 71, 25 februarie 2020 și cauzele citate în aceasta), (cauza Caraman v. Republica Moldova din 16 februarie 2021, § 23).

Din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și de a restitui cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de circumstanțele constatate și să reexamineze cauza, adoptând o hotărâre legală, care să conțină răspunsuri la toate argumentele invocate în cererea de apel, cu respectarea normelor de drept material și procedural pertinente speței.

În conformitate cu art. 195, 247, 248 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admit recursurile depus de Vasile Pîslaraș, reprezentat de avocatul Valeriu Verejan, și de către Ministerul Afacerilor Interne.

Se casează integral decizia din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău și se restituie cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Vasile Pîslaraș împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

Mariana Pitic

Nicolae Craiu